

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra DET GAMLE APOTHEK (1885)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 202. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751831056448/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

jeg er saa gammel — og fordi jeg næsten aldrig aabner min Mund. Fy . . . ja . . . jeg er bleven simpel og udannet, fordi jeg ikke længere kan holde mine Tanker sammen til at læse.

Fanny havde flere Gange villet standse denne Ordstrøm, men hun havde resigneret, overvældet, som hun var, af dens Masse og forpint af dens Indhold. Hun kunde dog ikke blive ond i sit Sind mod den gamle Kone; men, jo længere hun talte, desto mere ond blev hun mod hendes Søn.

Fanny hidsede sig op til Martyrmod, stolt ved Tanken om, at Fru Frick friede paa sin Søns Vegne, stolt ved, at hun af faldt Hjærte kunde give Kaptejnen Kurven, stolt ved, at hun nu be-
tragtede den imponerende Figur fra sin Ungdom som en Frase-
mager og en hul, opstyltet Person, som et forbrugt Legetøj, som
hun kunde knuse mellem sine Hænder. Hun vred dem mod
hverandre og fandt en usædvanlig Kraft i sine lange, smalle,
smidige Fingre.

— Der er han, der er Julius! raabte Fru Frick. Vil De tro, kære Frøk . . . Fru — ak ja, det er ogsaa simpelt med Hu-
kommelsen — men jeg kan høre, det er hans Trin nede paa
Gaden . . . Ja, saa vil jeg gaa ind i min egen Kabysse . . . jo
. . . jo . . . jo, jeg vil, for ellers siger De: Den gamle Kælling
dog altfor paatrængende.

— Jeg beder Dem indstændig om at blive, Fru Frick!

— Aa — det mener De ikke.

— Jeg beder Dem igen, bliv, Fru!

— Hm . . . Ja . . . siden De kommer selv, er det maaske
det fineste. Aa, jeg har vist ingen Takt mere, for jeg kan ikke
følge med Tiden . . . Ja, ja, ja! Jeg bliver. For . . . ha, ha
. . . undskyld . . . det vil jo blive rasende morsomt at høre paa
den Slags Ting . . . Me—n. Bare Julius ikke jager mig ud
. . . nej . . . ikke siger, at han helst vil have, at jeg skal gaa.

— Jeg vil gøre Deres Nærværelse til en Betingelse for, at
jeg i det hele kan have en Samtale med Kaptejnen.

— Naa, ja, ja! . . . Aa, hun er sød!

Den gamle Fru lyttede adspredt og ængstelig efter, om
hendes Søn kom op ad Trappen.

Der lød Stemmer op: Kaptejnens og en fremmeds. Fanny
kendte Provisor Bolbergs Røst. Ordene vare uherlige paa Kap-
tejnens Afskedsreplik nær:

— Nej, gode Herre! Det gaar ikke. Om saa hele Anstalten
skal styrte, trækker jeg mig ikke tilbage som Kurator. Jeg vil